

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta " 3.—; " 4.50
za četrt leta " 1.50; " 2.25
Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbe brez priložene naročilnice se upravištvo ne ozira.

EDINOST

Oglasil in oznanila se račune po 8 nov. vsakega v potitju; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravištvo v ulici Carintia 25. Odprte reklamacije so prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinost je m. d.

Po slavni zmagi.

Navdušenje, katero je vladalo minole dni in osobito v dan izvolitve našega poslanca Ivana Nabergoja, je bilo nepopeljivo. Z izvolitvijo našega poslanca in ob priliki te volitve vzbudila se je zopet mej okoličani ona sveta, domača narodna ideja, katera je delala vedno čast Slovencem ob Adriji. Videli smo, kako je naše domače ljudstvo protestovalo proti nasprotniškem manévru — proti izpuščenju stotin naših volilcev iz dotičnih imenikov.

„Poznajo nas na magistratu, ko je treba plačevati davke, in tedaj ne pozabijo nijednega“, jezili so se naši ljudje. Nejevolja volilcev, kateri niso dobili glasovnic, bila je velika! „Edino to sveto državno pravo, katero uživamo, so nam kratili; ni je nikake pravice!“ take in jednake vzklice čuli smo iz ust domačih, priprostih ljudi, pri katerih niti ne bi pričakovali tolike razsodnosti in odločnosti.

Ali ta magistratni manévr nas poučuje, kako se nam je vesti v prihodnje; naši okoličanski veljaki in rodoljubi imajo sedaj jasno pred očmi, kako jim je postopati in kje pričeti delovanje, da se v bodoče preprečijo taki manévri. Magistratni gospodje so računali izvrstno; kajti snili so, da okoličani ne bodo kar trumoma drli v mesto, reklamovati svoje glasovnice in tako je bila prikračena volilna pravica nekaj stotinam okoličanov! No, vzlic vsemu temu manévriranju bila je slavna zmaga na naši strani, kakoršne skoraj niti sami nismo pričakovali. Vsled te častne zmage pa ne smemo odložiti orožja; računati moramo, da sovražnik ne spi, kajti šestokrat smo menili, da je strt in potrt!

Povodom zadnje volitve si je bil propal Mauroner take svest svoje zmage, da se je javno izrazil, da ako sedaj propade, ne kandidira nikdar več. In ako bi smeli verjeti tem njegovim besedam, ne smemo rok križem držati. Če si ne bode Mauroner več upal kandidovati, najde se pa kdo drugi, kateri se postavi proti našemu kandidatu. Pred zadnjo volitvijo raz-

širjali so se po okolici neki polutajni negotovi glasi, da misli nastopiti proti našemu Nabergoju — znani „banski lord“.

Enakim glasom se ni dajalo od naše strani nikake važnosti, ali vendar je bilo na tem nekoliko istine. Označeni gospod se je namreč nekje izrazil: „Če kandidiram jaz proti Nabergoju, bode šla zanj (Nabergoja) stvar nekoliko težavnejša.“ Gospod se je menda nekako bal, da propade v II. mestnem volilnem razredu in zato je hotel pot gladiti svoji morebitni kandidaturi v okolici. Pisec teh vrstic je menenja, da ako bi kandidiral g. B. proti g. Nabergoju, bi bil res dobil nekoliko glasov več nego propali Mauroner, a to le vsled tega, ker bi se udeležili mestni volilci v večem številu volitve in ker bi vjel tudi v V. okraju nekaj glasov.

Nikakor pa ne bi ta gospod zmagal proti našemu kandidatu; naš Nabergoj je predobro znan, preveč spoštovan in ljubljen od svojih okoličanov, da bi ga mogel izpodrinuti kak nasprotni kandidat.

Ko se je vršil pred minolimi volitvami nekje v okolici shod celega dotičnega okraja, omenjal je neki govornik o mogoči kandidaturi g. B. Navzoči volilci, dobivši o tem pojasnila, izrazili so se jednoglasno, da pač nočejo moža, „s katerim se v mestu ponašajo“ in da ne pobirajo „mestnih ostankov“. Enako izrekli bi se brezdvombno i vsi ostali okoličanski okraji in g. B. bi bil padel, kakor je padel Poldo Mauroner!

Zmaga je bila torej naša in skoraj nepričakovano slavna zmaga. Glede narodne zavesti storila sta ob tej priliki lep korak naprej II. in V. okraj. Volilci II. okraja pokazali so pri zadnji volitvi v mestni svet, oziroma deželni zbor, popolnoma tuje nezavestno lice. Ali čas je dober zdravnik in spametoval je tudi te volilce, koji so, videvši, da jim g. Mauronerja delovanje v mestni zbornici ne služi na nikako korist, temu gospodu obrnili — hrbet.

Glavni svoj tabor ima g. Poldo sicer še v Kadinu, ali tudi tam se najdejo mo-

žaki, kateri mislijo in čutijo z vso ostalo okolico, in nasprotniki v Kadinu ne bi nikakor mogli zabraniti ostalim volilcem II. okraja pomenljivega koraka, ki nam je na mislih.

Kujmo železo, dokler je gorko; okoličani so še navdušeni minole zmage, navdušeni za domačo sveto stvar in enako tudi pošteni volilci II. okraja. Kaj bi več stvar prikrivali! Značajni rodoljubni možje II. okraja naj se postavijo na noge in delajo v to, da II. okraj popravi, in dostojno popravi, kar je pregrešil ob priliki volitve v deželni zbor, oziroma mestni svet. Čas je za to; za prvim udarcem pade naj še drugi udarec — in tedaj bode zinaga popolna! —

Lonjerci so pokazali že pri zadnji volitvi, da so možje, da so popravili, kar so nekdanj pregrešili, in vsa okolica se raduje na tem njih preobratu. V Rocolu in drugod je tudi rodoljubov dovolj, da pokažejo pred svetom enkrat za vselej, da nočejo biti pristaši moža, narodnosti naši nasprotnega. Vesel preobrat v narodnem obziru se je pokazal tudi v V. okraju. Pri zadnji volitvi so pokazali vrli volilci V. okraja, da se zavedajo, kako so šli pred časom na limanice. Smelo smemo reči, da je V. okraj volil kot čisto naroden neupogljiv okraj; dotični rodoljubi in veljaki storili so v polni meri svojo dolžnost. Don Pacor je pač lahko izprevidel, da v drugič ne omami teh volilcev in četudi mu pri temu vsi „hótelrji“ in vse kuharice pomagajo. Revez don Pacor, se je pač zelo spekel. Kje so one „deputacije“ volilcev, katere so se mu hodile klanjat pred volitvijo; vsaj pri volitvi ni v dobil toliko glasov, kolikor je je bilo pred volitvijo pri njemu „deputacij“. Kislo se je moral držati naš „Drejšček“ zvedši o številu njemu oddanih glasov in slabo mu je morala dišati večerja. In vendar si je bil ta vrli Drejšček svoje zmage gotov. Pred volitvijo se je namreč nekje izrazil — in pri tem se udaril na „junaške svoje prsi“, da zmagal bode on — ravno on!!!

Kar smo svetovali volilcem II. okraja.

to bi svetovali i onim V. okraja. Pokažejo naj vrlému Andrejščku, da njega poslanstvo ne sloni le na ramenih vernega mu Lojzeka z „Vrha“. No, on (Drejš namreč) se je nekda izrazil, da se ne bode oziral na neko vrsto — menda nečastnih — diplom svojih volilcev. Mi pa ne verujemo, da bi bil naš Drejšček toliko pogumen, čeravno se ne boji niti prevzv. tržaškega škofa, kakor se je odločno izrazil.

Lepo delo bi bilo to, da bi mesto Don Pacorja in Poldo Mauronerja poslala dotična okraja dva narodna poslanca v mestni, odnosno deželni zbor. In vendar je to delo popolnoma izpeljivo; lažje je seveda v V. nego v II. okroju, ali z resno voljo se vse doseže.

Mi le opominjamo dotične rodoljubne možake, da ukrepajo in ukrenejo potrebno o stvari; tla so primerna za delo. Nekateri so res komaj čakali izida zadnjih volitev, da se odpočijejo po trudu za pošteno stvar, ali orožja ni smeti odložiti iz rok, dokler ni naša zmaga popolna.

Ako še nikoli ne, pokazala se je pri zadnjih državnozbornskih volitvah potreba našega domačega političnega društva „Edinost“. V Istri in v Trstu je postavilo to društvo svoje kandidate, kateri so i slavno zmagali. Pokazalo se je pa ravno pri zadnjih volitvah, da se marsikdo premalo briga za označeno društvo. Polit. društvo „Edinost“ moralo bi biti ognjišče narodnega našega življenja, posebno za Trst z okolico in Istro. To društvo bi res moralo sloneti na trdnější podlagi; res zasluži, da je Primorski rodoljubi bolj podpirajo. Dotični gospodje, kateri so prejeli pole za nabiranje novih udov za to prekoristno društvo, skrbte naj, da storé primerno svojo dolžnost. Osnujmo si trdnjavo, krepko, neupogljivo, ob katero se bodo nevspešno zaganjali tuji navali. Bratje Istrani bi se morali tudi več spominjati tega društva.

Pomislijo naj, kako je tam ukorinjeno društvo „Società politica Istriana“, in kako premalo se tam vse briga za politično društvo „Edinost“.

PODLISTEK.

On...

Povest grofa E. A. Saliasa.

XI.

(Dalje.)

Praksin poklical je starega dvorjana in ga poprosil, naj mu pove onega človeka, kateri je umrl za časa vsega dogodka ali pal v nezavest.

Dvorjan je objasnil, da so v gradu vsi prebivalci, da nikdo ni umrl in nikdo izginil.

— Kdo je pa ležal v rakvi, ako ne grof... Od kod so vzeli pa drugega mrtveca?

— Tega ne znam.

— Prekrasno. Zdaj pokličite sem Zaherja.

Ko je stopil strožec v dvorano, obrnili so se vsi na-nj s posebnim zanimanjem. Zaher bil je popolnoma miren in gledal celo drzno in srčno na vse. Praksin izprašal ga je hladno in natanko o malenkostih dogodka in potem pristavil nena doma:

— Povejte, Zaher, zakaj ste poslali cerkovníka ven in zaprli dveri?

— On laže. Tega nesem storil! progovoril je Zaher mirno.

— Dobro... No jaz verjem njemu, ne pa vam... Ste vi pokrili rakev in jo zabili?

— Ne.

— Kdo pa?

— Ne znam.

— Dobro... rekel je Praksin. —

Ukažite sklicati sem za jeden trenutek vse, kateri žive v gradu, do zadnjega človeka...

Ko se je napolnila dvorana z ljudmi, prašal je Praksin glavo:

— Kdo je zabijal rakev?

Splošno molčanje bilo je v odgovor.

— Morda nikdo. Čudno, da neče nikdo priznati se k tako prostemu postopku...

Recimo torej, da nikdo ni prinesel pokrova in da se rakev ni zabila, da se je naredilo vse to samo... Prekrasno... Zdaj stopite, obrnil se je Praksin k služabnikom,

— po vrsti sem...

Služabniki stopili so v vrsto.

— Stopite pred gospoda grofa...

nasmejaj se je Praksin. — A vi, vaša svetlost, izvolite mi povedati, kako je ime temu-le služabniku?...

Starec bil je v zadregi in dejal tiho:

— Ne pomnim.

— Si ti davno v gradu v službi?...

— Sedem let, odgovoril je sluga.

— Nu, dalje... Ta-le, vaša svetlost?...

— Ne pomnim... bil je odgovor.

— Njih imen nesem znal nikdar dobro. Videl sem jih redkokrat...

— Prekrasno. No iz vseh, nadejem se, morete jih imenovati vsaj deset...

Kdo iz vas je tukaj dvajset let v službi? prašal je glasno Praksin.

— Jaz! oglašil se je jeden kočijažev in stopil bliže. — Jaz sem že dvaindvajset let v gradu.

— Kako mu je ime? prašal je Praksin iznova.

— Pavel... odgovoril je ta tiho.

— Ne. Nesem Pavel, ampak Andrej...

— Stopite sem spred vsi, kateri ste v službi več nego deset let, dejal je Praksin.

Nekoliko slug se je približalo.

— Izvolite mi imenovati vsaj dva po imeni, rekel je Praksin.

— Nečem, odgovoril je starec tiho, no deloma jezno.

— Nečete... To je druga stvar... zasmejaj se je Praksin. — No blagovolite zapomniti si, da sem se osobno prepričal, da ste vi morda nenavadno podobni pokojnemu grofu, a da ste vendar nek drug. Se ne strinjate z menoj?

— Vaša naredba kot načelnika kraja, odgovoril je oni, — me sili, da nehote molčim, dasi si dovoljujete popolnoma nelepe napade. Mesto da bi izpraševali gospoda Ohotskega in spoznali ga krivim v drznem ravnanju, zašramovanju obredov in slepariji — tožite mene. V vsakem slučaju, pred zakonom in ljudmi sem jaz grof Zareckij, sem bil, sem in bodem. Vaše zvižaje ne privedejo do ničesa. Narediti živvega mrtvim ne morete!

Bodemo videli, dejal je Praksin strogo in jezno. — Izpraševanje je končano, ker mi ni potreba iskati več dokazov. Tako na primer govori pripovedovanje sluge Bogdana glede na kosila in večerje, katere je nosil do dne smrti grofa v Zaherjevo sobo

Kar ni bilo pri zadnji volitvi, popravi naj se sedaj, da smo za prihodnje volitve močni, organizovani in neupogljivi. Ne spat, ne počivati toraj „po slavni zmagi“, temveč gledajmo, da nas sovražnik v spanju ne zasači, da bude naša zmaga v prihodnje še slavna! X.

Volitev volilnih mož na Koperščini.

(Izv. dop. iz Pomjanščine.)

(Konec.)

Ali so sploh čudni ti laški gospodje! Evo vam jedno primero: Dne 23. in 24. februvarja, — ko je vihral najhujši volilni boj — odkrili so se naši kmetje, ko je zazvonilo poludne, ter po lepi krščanski navadi in kakor zapoveduje naša sv. katoliška cerkev, pomolili k Bogu. In da ste jih videli, kako so ti lahonski kričaci sneli klobuke raz glave ter pobožno zrli, jedni proti nebu, drugi v zemljo, češ: pogledj nas ti slovensko ljudstvo, kako pobožni smo. Hinavci, koga hočete slepiti?! Resno ste se res držali, ali resnoba vaša ni izvirala iz pobožnega srca, ampak pobiti ste bili, videči da propadete in da se ljudstvo, koje ste dosedaj igraje za nas vodili, od Vas obrača; premišljuči, da se vam bliža zaslužena kazen, škripali ste jezno zobmi ter preklinjali duhovnike naše in vse one poštene in zavedne kmete, koji so se svojo možko besedo in svojim trudom toliko dosegli, da denar vaš nima več tiste veljave, katero je imel do sedaj. Gospoda, zadosti ste nas hujskali proti našim duhovnikom, o katerih vemo, da brez njih naukov ne more nikdo pošteno živeti in pošteno — umreti. Mi kristijani imamo duhovnike svoje vedno pred očmi in potrebujemo jih vsaki ljubi dan, vas pa ne vidimo drugače, nego za časa kacih volitev. Tedaj smo: caro di qua, caro di là — non semo buoni amici? vi prego feme sto piacer, ciapé un cigaro, veni bevare e mangiar con mi, ciapé per la žurnada, že pecá che perdi tempo per niente itd. itd.

Kako nas pa gledate sicer, kako nas imenujete. Ko pridejo žene, hčere naše, naši otroci doli v mesto na vaš trg, tedaj ne čujemo drugega nego: mostri di sciaivi di qua, mostri di sciaivi di là! Ali ni tako, á?!

Mislite-li, da smo slovenski kmetje res tako neumni, da bi verjeli vsem lažem, s kojimi nas hočete plašiti?! Osobito nas strašite s „Hrvatí“, no, mi pa ne vemo o Hrvatih nič slabega; to pa, da so naši bratje po krvi in po rodu in da nam niso nikoli nič slabega storili, pač pa dobro, če je bilo mogoče. Oni so bratje naši, a vi bi hoteli, da smo vaši sužnji.

O domisljivosti nasprotnikov naših

— jasno, da je živel nekdo tajno v gradu, skrivaje se pred vsemi. Zdaj ostaje nam samo preiskati ves grad, ako se nam posreči najti grofovo truplo, zakopano kje v dolnjih hramovih prostorih grada. Ako pa ničesa ne najdemo, tedaj vrnivši se v mesto, poprimem se pridno prašanja: komu je bilo treba skrivati se dolgo in tajno v gradu; kdo in odkod se je mogel javiti v podobi dvojnika pokojnega grofa, ni li imel grof Zareckij — sorodnika hudodelca, kateri se je skrival, da bi ušel kazni zakona. Ukažite pripraviti deset ljudij z lopatami, dejal je Praksin, obračaje se k Bahmutskemu. — Pojdemo doli in preiščemo ves grad . . .

Vai so se vzdignili z mest, a v tem trenutku obrnil se je Praksin k zagonetni osebi in prašal po nemški:

— Ako najdemo grofovo truplo — pojdete vi v zapor. Ako priznate takoj prostovoljno vse — vam pripravim prostot. Nu?

Starec je molčal.

— Ste me razumeli? prašal je Praksin po ruski.

Ne.

priča tudi to, da so nam žugali, da, ako držimo s Slovenci, nas njihovi advokati ne bodo hoteli več pri sodišču zastopati in naših pravd voditi. Pojte, pojte revšeta: še kako radi, samo da mite hočemo, kajti mi dajemo njim za služka, ne pa oni nam. Sicer se pa tako ali takó zahvalimo na uslugah gg. italijanskih advokatov ter gledati in skrbeti čemo za to, da v Koper dobimo moža-advokata naše krvi in naše govorice. In tudi sedaj imamo že v Koprú moža, kateri nam v sili rad pomore in nas ne zaničuje, kakor nas zaničujejo drugi: in ta je gospod Förster ki stanuje blizu „fontane“, v hiši Bartolomei. Videti čemo, kdo bude imel več izgube, mi, ali koperski advokatje.

Mnogo naših ljudi sedaj povprašuje, kako je to, da smo propali, ko so jim pred volitvijo naši prvaki zatrjevali, da imamo večino volilnih mož na svoji strani in da je izvolitev g. dra. Laginja gotova. Čujte! Znano vam je, da volijo politični okraj Koperski, Poreški in Puljski skupaj jednega poslanca v državni zbor na Dunaji. Slovenska stranka imela je 105 volilnih mož na svoji strani, nasprotniki 96 — torej smo imeli 9 volilnih mož večine. Nasprotniki naši videči, kako stvar stoji, tekati so začeli od jednega do drugega naših volilnih mož, ter ponujali vsakemu petake, desetake, stotake in celo tisočake, da glasuje žnjimi. Ali glej: mej vsemi našimi volilnimi možmi pridobili so samo jednega, da je ostal doma: in ta je neki Senica iz Zazida, Dekanske občine. Na Poreščini in na Puljščini niso mogli ni jednega pridobiti. Ker pa od njih volilnih mož trije niso prišli — eden si je nogu zlomil, druga dva pa nista hotela glasovati za laškega kandidata ter ostala lepo doma — izgubili so torej Italijani še tri volilne možke. Po ona dva šel je sam italijanski kandidat s kočijo, toda zastoj, kajti kakor smo čuli, celo žene in otroci so ju povzdignjenimi rokami prosili, da negresta volit za italijansko stranko. In tako je prišlo, da smo dne 4. marca imeli 11 glasov večine. Italijani so bili silno poparjeni. In kaj so naredile nasprotni nam volilne komisije?! V Poreču in Vodnjanu uničili so nam 11 glasov; v Koprú seveda kaj takega niso mogli storiti, ker je bila večina komisije naša. — Vse tri volilne komisije morale bi hkratu pridet z volitvijo, to je, ob 9. uri zjutraj. Tako je pač bilo v Koprú, kjer se je končala volitev že ob 11½ uri, ali v Vodnjanu in Poreču odlašali so do poludne, predno so pričeli voliti. Ko so videli, da imamo mi večino, uničili so najprvo 11 naših glasov ter računali, da podkupijo dva naša. Ali ni se jim posrečilo. Ker pa je bila enakost

— Ne govorite po nemški?

— Ne.

— Baron? obrnil se je Praksin. — Slišite?

— Jaz trdim, pozivaje se na dva služabnika in zraven na Zaherja, dejal je Ohotskij glasno. — da je govoril stric odlično po nemški, da sva večkrat govorila zvečer in čitala v tem jeziku. Andrej, obrnil se je baron k staremu kočijažu — povej, kar veš . . .

— Ravno tako je, dejal je kočijaž, stopivši iz tolpe služiteljev. — Jaz ne razumem mnogo nemščine, a grof uganjal je zato časih burke z menoj.

— Hočete govoriti z menoj v tem jeziku? začel je Praksin iznova po nemški obračaje se k starcu.

Oni je molčal čmerno in zlobno.

— Ne znate ni besede! dejal je Praksin po ruski. — Glejte, še jeden brezpotreben, slučajen dokaz, da neste grof Zareckij.

Starec je trdovratno molčal in hladno gledal na vse, kakor da ne bi se govorilo o njem.

(Dalje prih.)

glasov, moralo se je popoldne še enkrat voliti. Pri ožji volitvi se je pa dogodilo nekaj nezasišanega: uničili so dva naša volilna moža, koja sta pri prvi volitvi volila in mej tema jednega župnika, češ, da ju ne poznajo. In ko so nam uničili še ta dva glasa, dobil je nasprotnik 93, naš kandidat po samo 91 glasov.

Uničili so nam torej brez vsacega postavnega vzroka 13 volilnih mož — vi slovenski kmetje pa sodite sami, je-li tako postopanje pravilno ali krivično. Po postavi in v resnici je torej izvoljen naš kandidat dr. Laginja in če je še kaj pravice in poštenja na svetu — na čemur pa ne dvomimo — odide gotovo dr. Laginja v kratkem na Dunaj zastopat naš interese, dr. Vergotini so pa vrne, od koder je prišel.

Ali čuj svet in čudi se: laškim junakom ni zadosti, do so nam storili tako vneboupijočo krivico; ampak napadajo še vse one mirne seljake koji niso hoteli žnjimi glasovati. Pač ne vemo, kako bi primerno imenovali tako postopanje! Lepo in pošteno gotovo ni!

Kmetje slovenski! umirite se in ne izgubite upanja: bodočnost je naša in kmalu pride čas, ko zmaga pravična naša stvar. Prosimo vas, zatecite se k okrajnemu glavarstvu, ako vas poulična italijanska sodrga napade; to bode gotovo ukrenilo, kar je potrebno. Ako bi pa tudi tu ne našli zaslonbe, obrnite se naravnost do namestništva v Trst. Jn če bi tudi tu ne pomagalo, storili bodo tržaški prvaki vaši potrebne korake do najvišjega mesta na Dunaju.

Duhovnike naše pa, ki so nas tako dobrohotno vodili v tej hudi volilni borbi, prosimo, da nas ne zapuste. Ako jim mi ne bodemo mogli poplačati obilega truda, poplačal ga bode večni in pravični Bog: še otroci naši bodo za nje Bogamolili!

Volilec kmečkih občin.

Občni zbor

možke podružnice sv. Cirila in Metoda dne 22. februvarja 1891.

(Dalje.)

Naša šola se je začetkom šolskega leta spremenila v trirazrednico. Pouk začel se je 17. septembra 1890. s slovesno sv. mašo, katere so se udeležili otročiči iz zabavišča in vseh treh razredov, učitelji, načelnštvi obeh podružnic in roditelji šolarčkov. Ker soba za III. razred vkljub naši skrbi in priganjanju ni bila še o pravem času v redu, morali smo si nekoliko dni tako pomagati, da se je poučevalo učence II. in III. razreda v eni sobi in sicer en razred dopoldne, drug popoldne. To je trajalo pa le nekoliko dni, potem vršil se je pouk redno v vseh treh razredih.

O tej priliki naj še omenim, da se je obrnil predastiti biskupski ordinarijat v naše družbe imenu na častiti župniški urad pri sv. Jakobu s prošnjo, naj dovoli našim šolarčkom hoditi dvakrat na teden: ob sredo in sobotah ob 7½ uri zjutraj k sv. maši ter jim dovoli tudi peti. Čast. župniški urad izjavil je, da je nakana vse hvale vredna, da pa nikakor ne more obljubiti, da bode mogel vsako sredo in soboto kdo ob 7½ uri maševati, ker so duhovniki v tej fari z delom preobloženi in tudi tega ne more dovoliti, da bi otroci pri maši peli, da se izogne zlorabam, neprilikam itd.

To je v kratkem, kar mi je bilo treba povedati o delovanji naših podružnic v šoli.

Da bode pa slika o delovanji obeh podružnic popolnejša, povem naj še, kako sta si obe načelnštvi prizadevali pridobiti si denarnih sredstev, potrebnih v dosegu kulturnega svojega namena. Odstopajoče načelnštvo obrnilo se je najprej do vseh slovenskih društev v Trstu s prošnjo, naj blagovole nabirati mej svojimi člani do-

brovoljnih doneskov za našo družbo. Tej prošnji so se vsa odzvala in sedaj so povsod v narodnih društvih v Trstu nastavljene pušice, v katere pokladajo rodoljubi male darove na korist naše družbi. S popohvalo omeniti moramo na tem mestu „Delalsko podporno društvo“, katerega člani najpridnejše polnijo našo pušico ter dajejo tako vsem imenovitejšim rojakom svojim vzgled rodoljubne požrtvovalnosti. Bodi tu vsem izrečena iskrena zahvala, dal Bog, da bi se ugledala vanje vsa slovenska društva v širni domovini naši. Zrno do zrna pogača, veli narodni pregovor in blagajnikov račun Vas lahko pouči, koliko se nabere koncem leta samih krajerjev in drobiža!

Hvaležni pa moramo biti tudi vsemu slovenskemu pribivalstvu Trsta, ki se je krepko poprijelo prelepe navade, vsak vesel in žalosten dogodek v rodbini in širji družbi slaviti s tem, da vsak deležnik tega dogodka žrtvuje kaj za družbo sv. Cirila in Metoda.

Posebno spomin dragih nam pokojnikov mnogo lepše in dostojnejše slavimo s tem, da svote, katere bi sicer dali za venec, žrtvujemo za družbo sv. Cirila in Metoda. S tem smo dosegli dvojni vpeh: razglasišči za družbo nabrano svoto v listih, skazana je pokojniku večja čast, nego da smo mu položili skromen venec na krsto in drugič uporabi se nabran denar v plemenito svrhu, katero ima baš družba sv. Cirila in Metoda. Koliko se o takih prilikah nabere, kažejo nam trije slučajji pripetivši se žalibog v lanskem letu v našem mestu. V treh slučajih smrti nabralo se je mej prijatelji in znanci pokojnikov za našo podružnico dve sto forintov! Ni li stokrat bolje, da se ta denar potrosi za našo šolo pri sv. Jakobu, nego da bi bili zanj kupili cvetja ter z njim posuli prerane grobove umrlih naših članov! Želeti bi bilo, da se te navade poprimejo po vzgledu Čehov, Nemcev in Italijanov po vsem Slovenskem in posebno v Ljubljani v našem središču. Malo nas je, majhen je naš kapital, zato moramo gledati, kako vsak novič obrnemo, da bi nam nosil večje koristi. Poreče se nam, da so to malenkosti, dobro! ali mnogo takih malenkosti tudi nekaj izda! Obračamo se zato javno na slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, da to idejo priporoča ter si prizadeva spraviti jo v navado v Ljubljani in po vsem Slovenskem; istotako tudi naj dela na to, da se postavijo pušice za nabiranje dobrovoljnih doneskov v korist naše družbe v vsa narodna društva, kavarne in gostilne, kamor zahajajo narodnjaki. Ako naši nasprotniki, ki so mogočnejši po številu in imetji, gledajo na take „malenkosti“, ne smemo je prezirati tudi mi!

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Kakova bode bodoča večina državnega zbora našega? to vprašanje je stalni predmet, s katerim se bavijo vsi avstrijski listi. To vprašanje je istotako zanimivo, kakor ono drugo vprašanje, kaj da je nameraval grof Taaffe z razpuščenjem državnega zbora. V obče se je mislilo, da mu je bil namen oslabiti radikalne elemente tu in tam. Ali namena tega grof Taaffe ni dosegel, nego prikorali bodo v zbornico še v večjem številu nego so bili dosedaj. Ali mu je pa bil morda res namen poizvedeti pravo javno mnenje? No, ako je to želel, dobil je jasen odgovor v trojnem pogledu: 1. da češki narod ne vklone tilnika svojega nikaki gnjili spravi na ljubo. 2. da so g. grofa nemško-liberalni prijatelji izgubili ves vpliv na Dunaju in po vsej Štajerski, kar priča, da se je prusaški duh mej našimi Nemci globlje zajedel, nego so mislili vladni krogi in 3. da nemško-liberalna stranka odločno ni v stanu — tudi v zvezi s Poljaki ne

— sestaviti tako trdne večine, kakoršne bi si želel grof Taaffe. Vlada glasila sicer govore o večini od slučaja do slučaja, ali da bi bila taka večina ideal grofa Taaffeja, ne moremo si misliti. Ako se grof Taaffe zadovolji s tako večino, ne značilo bi nikakor, da se mu je želja izpolnila, ampak le, da se ukloni istini, katere premeniti mu ni mogoče. Kakova bode torej nova večina? Kolikor se do zdaj čuje, odklonil je grof Taaffe pretirane zahteve Plenarja in Chlumetzkega in sicer potem še le — in to je jako važno — ko je poizvedoval na najvišjem mestu. Dosledno bi bilo, da bi sedaj grof Taaffe skušal združiti vsa slovanska plemena ter povabil še kako drugo, Slovanom ne neprijazno skupino, da si pridobi potrebno večino. Ali težko, da bi to hotel in skoro gotovo je, da doživimo pogubno politiko razdvajanja Slovanov. Grof Taaffe kaže se nam zopet tacega, kakoršen je bil vedno: očito proti Slovanom ne, žnjimi pa tudi ne. To uprav znači namere sedanjega zistema: ker vedo, da ni možno Slovanstva do cela prezirati, razdvajajo ga, da ne more razviti svojih sil. Le pomislimo, kaka moč bi bil klub združenih Slovanov! To bi bila skupina broječa — aka v veleposestvu dalmatinskem zmagajo Hrvatje, čemur se je nadejati — 137 članov, dočim nemško-liberalna skupina šteje samo 110 glasov. V kompaktno maso združeni Slovani bili bi odločujoč činitelj v zbornici naši in ne trebalo bi se jim bati ni vlade ni nemških liberalcev. In vse to bi kaj lahko šlo, ako bi Poljaki ne bili taki, kakoršni so. Razna glasila širijo sicer vesti o izjavah te in one skupine, češ, da ne bi se za nikako ceno hotela družiti z Mladočehi. No, mi menimo, da so to le pobožne želje naših nasprotnikov, kajti nikakor si ne moremo misliti, da bi bila n. pr. naša slovenska delegacija toli zaslepljena, da bi odurno od sebe odvracala mnogobrojno slovansko frakcijo, zastopajočo najmnogobrojnejše, najnadarnejše in najbogatejše avstrijsko-slovensko plemo; narod češki je jednodušno poveril zaupanje svoje mladočeskim poslancem — se li bode kedaj na tem kesal, je druga stvar — in s temi je računati. Mladočeške poslance je poštovati že iz spoštovanja do vsega naroda češkega. Na Dunaji bi seveda radi Mladočeha potisnili na stran in sicer zato, ker so jim predloženi, ali to vendar ne more biti vzrok, da bi se jim izogibali mi Slovenci. Da bi le bili mi vsi taki glede odločnosti kakoršni so Mladočehi! Ti-le torej nikakor ne ovirajo združenja Slovanov v jedno skupino, ampak — kakor rečeno — le Poljaki, kateri se niso nikdar čutili Slovanov. Poljaki se sicer sedaj nekako otrešajo nemških liberalcev, to pa le iz vzroka, ker se nočejo prehitro vezati na nobeno stran, da potem skočijo, tja kjer jim bolj kaže. Na Poljake torej ne moremo računati. Ali tudi brez Poljakov bi si Slovani lahko osnovali jako uplívno samostalno skupino, kateri bi bilo moči vsepniši braniti slovanske koristi, nego tedaj, ako so raztrešeni po raznih klubih. Menenje naše je, da parlamentarne skupine se ne preštevajo samo, ampak tudi tehtajo. Želja naša torej je, da se avstrijski Slovani — izvzemši Poljake, če že ne more drugače biti — združijo v jeden klub in si še pred volitvami sestavijo določen program, kako poučiti Nemce, da ne smejo za-se družega zahtevati, nego to, kar zahtevami mi: ravnopravnost.

Vnanje države.

V Rimu umrl je princ Jérôme Napoleon, sin nekdanjega westfalskega kralja in brata Napoleona I. Rodil se je leta 1822 v Trstu. Mladost svojo preživil je večinoma v Italiji, dokler mu niso dovolili, da se preseli na Francozsko. Napoleon III. imenoval ga je cesarskim princem in generalom vojske. Leta 1859 bojeval se je princ Napoleon v Italiji proti Avstriji. Napoleon III. upotrebljeval ga

je za razne diplomatske posle. Cesarju in cesarici Evgenji ni bil prijazen, ker je bil udan radikalnim načelom takó v verskem, kakor v političnem pogledu. Po padcu Napoleonovem živel je večinoma v Italiji. Soproga mu Klotilda je bila hči pokojnega kralja italijanskega, Viktorja Emanuela.

V poslanski zbornici italijanski predlagal je Bonghi, da se vsi diplomatski dogovori predložijo zbornici v odobrenje. Minister-predsednik ugovarjal je temu predlogu, izjavivši, da bi se s tem rušila prerogativa krone. Tudi Crispi je govoril proti Bonghiju ter rekel, da bi po Bonghijevem predlogu imela zbornica pravico tolmačiti ustavna določila, za kar pa mora skrbeti dotični zakon. Bonghi je na to umaknil predlog svoj.

Italija ima sedaj spor tudi se združenimi državami ameriškimi. Stvar je tako-le. Lanjskega leta napadli so Italijani predsednika redarstva v New-Orleansu in ga ubili. Zgodilo se je to iz maščevanja, ker je proganjal italijansko Maffijo (naselbino), koja je tam jako razširjena. Radi tega ubojstva izročili se 12 Italijanov sodišču, ali porotniki proglasili so jih nekrivimi. Vsled tega bil je pred par dnevi v New-Orleansu poseben tabor in je občinstvo vdrlo v ječo ter postreljalo 10 zaprtih Italijanov. Italija zahteva sedaj zadoščanja radi ubojstva nje podanikov. Občinstvo je še sedaj strašno razburjeno, kajti meni, da so bili porotniki podkupljeni. Italijani boje se nadaljnjih napadov ter se oborožujejo. Italija odposlala je novo depešo na američansko vlado, v kateri se pritožuje, da je življenje njenih državljanov v New-Orleansu v nevarnosti.

Različne vesti.

Našim naročnikom. Častite gg. naročnike prosimo, da nam takoj določijo zaostalo naročnino; osobito pa opozarjamo one, ki so nas pišeno prosili odloga, da store svojo dolžnost, sicer bi bili primorani, v listu priobčiti njih imena.

Politično društvo „Edinost.“ Nedavno smo javili, da se raznim rodoljubom po deželi razpošiljajo nabiralne pole s prošnjo, da bi prevažnemu našemu društvu članov pridobivali mej rojaki svojimi. Nadadno došle nam državnoborske volitve prišle so nas, da smo pretrgali razpošiljanje teh pol in da smo zadevo to nekoliko zanemarili. Sedaj pa se hočemo zopet lotiti razpošiljanja in prosimo vse one, do kojih se obrne društvo v označeni namen, da prej ko prej ugodijo prošnji naši ter takoj zaprično z nabiranjem članov. Rodoljubi naši naj blagohotno pomislijo, da je volilna borba društvu naložila dolžnosti, katerim je dosedaj moglo le deloma sadostiti.

„Tržaški Sokol“ priredi nocoj v dvo-v dvorani Mally, via Torrente št. 16, velezanimiv koncert; na programu, že objavljenim, je več novih komadov tamburškega zhora. Začetek ob 8½ uri.

Aha, aha! Tudi našega „Mattino“ preletava strah radi sramotnega čina, kojega so zagrešili nasprotniki naši pri volitvi v zapadni Istri. Piše namreč: Opomniti nam je, da so nas tudi dunajski listi opozorili na istrske volitve rekši, da sti volilni komisiji v Poreču in Vodnjanu nepostavno postopali na škodo slovanske stranke.

Je-li to res? Ako je res tako, potem kakem bilo bi to usodno za ugled in zaupanje italijanske stranke nasproti kmečkim občinam; vrhu tega bi to pričalo, kako malo morale je v naši stranki in kako slaba je, da se mora posluževati takih nepostavnih sredstev v dosego tako suhe in le po hudih naporih priborjene zmage. Bolje bi bilo, da smo pali častno, nego da smo prežali po taki nečastni zmagi. Vsakako pa smo v neprijetnem položaju, da moramo priznati, da sti — ako pritožbe Slovanov priznajo

osnovanimi — omenjeni volilni komisiji naši stvari napravili jako slabo uslugo.

Se nam-li krivica godi? Iz Trsta se nam piše: Podpisani vprašam, ali smo mi res avstrijski državljani?! Jaz mislim, da smo! Zato pa ne prosimo, ampak zahtevamo svoja prava, katera so nam pripoznana po državnih osnovnih postavah. In vendar finančni uradniki na kolodvoru nočejo nam pripoznati teh pravic. Jaz, kakor mali začetni trgovec, odpošiljam vsake vrste stvari po železnici in ker ne znam pisati drugače nego slovenski, napisal sem dne 16. t. m. „statistiko“ v slovenskem jeziku, toda finančni uradniki, službujoči pri brzovlaku mi jo niso hoteli vsprejeti in vsled tega mi je blago odšlo še le drugi dan, vrhu tega so me pa še napali. Uradniki trde, da jim predpisi ukazujejo, po vsem Primorskem uradovati le v nemškem in italijanskem jeziku. Ali Bog se nas vsmili, smo-li mi zares „ščavi“ ali prodani?! Ako imate vi svoje §§., imam pa tudi jaz svojega in ta je o čie vseh družih: to je glasoviti §. 19. osnovnih zakonov, kateri zagotavlja vsem narodom jednake pravice. Vprašam, zakaj se je meni prečrtalo slovenski pisano „statistiko“ vzlic temu, da je colni uradnik g. Kosmač vse v redu pripoznal in pristavil uradno opombo v nemškem jeziku. Ako hočete pridodati nemške ali italijanske opazke, svobodno vam, ali to, kar napiše stranka, s voboda ostati. Menim, da je tako postopanje proti strankam slovenske narodnosti krivično. Ivan J., trgovec.

Je-li tudi to jednakopravnost? O stvari, o kateri govori predstoječa notica, došle so tudi političnemu društvu „Edinost“ pritožbe. Ako ti „statistični izkazi“ (Statistische Anmeldung — Insinuazione statistica.) že trgovcem tržaškimi delaja sitnosti, koliko več preglavic pa provzročajo ubogemu kmetu, dovažajočemu in izvažajočemu v naše mesto odnosno iz mesta! Ako naj ti oglasi služijo statističnim namenom, se nam že to čudno vidi, da se od dotičnika zahteva pristojbino, osiroma štampilj 5 kr. za vsak izvažani ali dovažani artikel. Poleg tega ima vsak artikel svojo posebno številko, katero je vpisati v 1. kolono tega izkaza. Ker pa je na stotine teh artikelov, kako naj ubogi kmet ve za vse te številke?! Ali to naj bi že bilo, ker bi se dalo na jeden ali drugi način kmete poučiti, da bi mogli samo izpolnjevati te izkaze, Ali tu imamo zopet drug zadržek: tiskavnice so samo v nemškem in laškem jeziku. In ne le to: finančne oblasti tudi nikakor ne dovolje, da bi se izpolnjevale v slovenskem jeziku. Zdaj pa ubogi kmet ali čakaj pri colnemu uradu morda celo uro, predno prideš na vrsto, da finančni organ napiše, kar je potrebno, ali pa išči koga družega, da ti za dobro plačilo to delo opravi. Glede plačevanja pristojbin je naš kmet pač jednakopraven, ali glede rabljenja svojega jezika pri izpolnjevanju tiskanic se mu pa tudi tu odločno odreka jednakopravnost! Ubogi mi!

Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda na Greti vršil se je v nedeljo, dne 15. t. m. v prostorih otroškega vrta v Rojanu. Udeležilo se ga je okolu 50 udov; vlado je zastopal policijski svetnik g. Vidic, predsedoval je g. Just Piščanec. Predsednik je odprl zborovanje povabivši pričujoče, da zakličejo trikratni „živio“ preav. cesarju, na to razjasnil pomen in važnost šolskih društev v obče. Nemci in Italijani skrbé za šolstvo s krepkimi društvi; zadnjih delovanje občutili smo tudi v četrtem okoličanskem okraju, kjer je zloglasna Pro patria hotela napraviti gnezdo svojega pogubonosnega delovanja. Nasprotniki niso zadovoljni s svoje deco, ampak oni prežé na otroke našega jezika da jih iztržejo iz materinega naročja, da je raznarodujejo in moralno pokvarijo. Videči to nevarnost zbudili so se rodoljubi IV. okraja ter osnovali podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti, katera je v triletni dobi svojega obstanka lepo

napredovala ter je sedaj prva za tržaško moško. Že drugo leto imamo — nekoliko s pomočjo ljubljanske osrednje družbe — v Rojanu otroški vrt in ista družba nam je obljubila, da se v kratkem osnuje še drugi na Greti ter se z jim da priložnost slovenskim starišem, da vanj pošiljajo svojo deco. Lepo število udov se nas je zbralo okolu podružnice, vendar pa naše delo ni pri kraju, pač pa mora dolžnost nas vseh biti privabiti vsaj po jednega uda ter na druge načine podružnici pomagati, da svojo nalogo dobro dovrši. S to željo sklepa govornik svoj nagovor. Zapisnikarjevo in blagajnikovo poročilo prinesemo prihodnjič. Pri točki „posamezni predlogi in želje“ oglašil se je samo jeden ud ter izrekel željo, naj bi se otroci, obiskavajoči otroški vrt, oprostili šolnine 20—50 kr. na mesec. Ker družba shaja zgolj z blagovoljnimi milodari, odredilo se je, da se posameznikom tudi v tem ustrezé, ako te male svotice ne morejo odrajtovati. Slednjič se je izvolil novi odbor, namreč: predsednik g. Dragotin Martelanec; zapisnikar č. g. Vatroslav Počivalnik; blagajnik g. Anton Škabar; namestniki gg. Just Piščanec, Franjo Dolenc in Josip Požar; pregledovalci računov gg. Josip Katalan, H. Ražem, Franjo Mikelič.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Trstu. darovali so častilci sv. Josipa dne 18. marca 2 gld. 30 kr.

Za Sveto-ivansko podružnico sv. Cirila in Metoda nabrali so rodoljubi Pri kati (na travniku 3 gld.) V veseli družbi v krčmi g. Mijota po gospodu Dolencu 4 gld. Povodom, ko je g. Franjo Godina postal posestnik, ter imamo en glas več pri volitvah 1 gld. V krčmi G. Mijota dne 9. t. m. 1 gld. 60 kr.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu priredi v nedeljo dne 5. aprila, t. j. na belo nedeljo, veselico s petjem in igro v prostorih hotela „Europa“. Natančnejši program objavimo prihodnjič.

Popravek. Naprošeni objavljamo glede na dopis iz Rojana v predzadnji številki našega lista, da ni res, da je nekdo odstranil samovoljno iz rojanskih obokov venec z napisom „Živio Ivan Nabergoj“ temveč je istega nekdo odstranil z dovoljenjem policije. —

Iz Gropade se nam piše: Dovolite mi, da Vam kot nekdanji član društva „Skala“ povem, kako smo pri nas praznovali slavno zmago. Okoli 7. ure zvečer zberejo se mladeniči ter prirede kakih 15 minut daleč od vasi velikansk kres. Okoli kresa sbrani vskliknili smo navdušeno: živio g. Ivan Nabergoj! Staro društvo „Skala“ in drugi mladeniči zapojejo cesarsko in več drugih narodnih pesmi. Ko so doli v Trebčah čuli naše petje in videli naš kres, zapeli so tudi oni cesarsko pesem, da je bilo prav veselo slišati petje tu in tam. In sedaj se veselim posebno jaz, kateri sem bil poprej v raznih skrbeh radi spletke doli na magistratu, radi katerih smo imeli mnogo povpraševanj in potov. Ko pa smo zahtevali pojasnila, ni hotel nikdo biti kriv, niti kapovila niti magistrat. Na vprašanje gosp. Urbančiča odgovoril je okrajni komisar Mirkovič, da je tako poslal naprej, kakor mu so poslali kapovile. kapovila pa je odgovoril, da je storil takó, kakor so mu zapovedali. Še nekaj dostavim: mi Gropajci in Padričani že dolgo prosimo, da bi dobili primerno šolo, kajti otroci morajo predaleč v šolo in jo zanemarjajo radi slabih vremen in družih zadržkov. Zato pa zaostajajo, čeprav imajo veselje do učenja. Upajmo, da se skoraj uresniči želja naša!

J. G.

Dunajska borza

20. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	—	—	gld. 92.95
„ v srebru	—	—	92.95
Zlata rentna	—	—	111.25
3% avstrijska rentna	—	—	101.95
Dolnico narodne banke	—	—	98.—
Kreditne delnice	—	—	310.50
London 10 lir sterlin	—	—	115.55
Francoški napoleondori	—	—	9.16½
C. kr. cekini	—	—	5.44
Nemške marke	—	—	56.70

Zahvala.
Vsem gg. sorodnikom prijateljem in znancem, ki so dne 15. t. m. izkazali zadožjo čast nepozabnemu mi možu, gospodu
Andreju Štok,
trgovcu,
bedi tem potom izrečena najtopliša zahvala.
V DUTOVLJAH, 17. marca 1891.
Lidija Štok. Antonija Štok.
hčerka. udova.

Brinjeva zrna
5000 do 10.000 kil kupijo se.
Ponudbe in vzorci pošiljajo naj se na ime
Ivan Wakonigg
v sv. Martinu pri Litiji, Kranjsko.

Nič več kašlja!
PRSNI ČAJ
napravljen po lekarničarju
G. B. ROVIS
v Trstu, Corso 47
ozdravi vsak kašelj, še tako trdovraten, kakor to spričujejo mnoga naročila, spričevala in zahvale, ki dohajajo od vseh strani in pa uspehi prvih tuk. zdravnikov.
Ta čaj je sestavljen iz samih rastlin in čisti kri; ima dober okus in velja en zavoj za 8 dni 60 nč.
Omenjena lekarna izdeluje tudi pile za prestanje života in proti madroni iz soka neke posebne rastline, katerih uspeh je velik, posebno pri z. prtem trupu, želodčnih boleznih itd. in se lahko uživajo v vsakem času brez obzira na dijeto. Ena škatlja velja 30 nč.
Plašter in tudi tinktura proti kurjam očesom in debelejši koži — cena 3 plaštrov za kurja očesa 20 nč. — Ena steklenica tinkture 40 soldov.
Edina zaloga v Trstu v lekarni ROVIS, v Gorici v lekarni Cristofolletti, Pontoni in Gliubici. 12—12
V tej lekarni govori se tudi slovenski.

PRILIKA!
Vseled američanskih colnih odnošajev možno mi je bilo, kupiti celo zalogo neke slovite tovarne za ogrinjala;
možno mi je torej vsaki dami podati veliko, debelo in gorko ogrinjalo za nezalohano nizko ceno
a. v. glđ. 1.35.
Ta krasna ogrinjala dabe se v vseh barvah, svila in temna, s krasno borduro in finimi franžami, eden in pol metra dolga in eden in pol metra široka. Da spravim blago hitro v denar, prisližen sem razprodati te rute za cene po nič.
Razpošilja na vse strani po poštnem povzetju
11—15
S. Altmann.
Wien, L., Dominikanerbastei 23.

Krasne uzorke na privatne naročitelje 20—10 badava i franco.
Jošte navidljone knjige uzoraka za krojače nefrankirano i uz ulozak od 20 for., koji će se nakon ovršene naročbe uračunati.
Tvari za odjela.
Peruvian i Dosking za visoko svećenstvo; propisane tvari za c. kr. činovničke uniforme, te za veterane, vatrogasce, sokolaše, livrě; sukno za biljard i igrače stolove, lođen i nepromočne lovačke kapute, tvari koje se pere.
Plaid za putnike od 4 i 14 itd.
Tko želi kupiti jeftine, poštene, trajne, čisto vunene suknene tvari nipošto jeftine cunje, štano ih posvud nudjaju, te jedva podnose krojačke troškove, neka se obrati na
Iv. Stikarofsky-a u Brnu.
Veliko skladište sukna Austro-Ugarske.
U mojem stalnom skladištu u vriednosti od 1/2 milijuna for. a. v. te u mojoj svjetskoj poslovnicij j-st poznjivo, da preostane mnogo odrezaka; svaki razumno misleći čovjek mora sam uviditi, da se od tako malenih ostanaka i odrezaka nemože poslati uzorke jer nebī uz koju stotinu naručala uzorak u kratko ništa preostalo, te je ono uslied toga prava sliepārīja, kad tvrđke sa suknom objelodanjaju uzorke odrezaka i ostanaka, te su u takovih slučajevih odrezci uzoraka od komada, nipošto od ostanaka; nakane takovog postupanja jesu bjelodane.
Odrezci, koji se nedopadaju, zamjenjaju se il se povratī u vae. Kod naričbe treba navesti boju, duljinu i cennu.
Pošiljke jedino uz poštarsko pouzetje preko 10 for. franko. 6—24
Dopisuje u njemačkom, mađjarskom, češkom, poljskom, italijanskom i francuzkom jeziku.

Kôtranove sladčice
katero izdeluje lekarničar
PRENDINI v Trstu
Telefon št. 334. 20—30
Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranevega izvlečka iz Norvedškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva.
Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se proživajo in prebavijo ter se prodajajo po prav nizkej ceni. Da se ogne ponarejanju na enej plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugej besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatljah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Varujte konje!
Nakupil sem za polovico navadne cene vso zalogo neke velike slovite tovarne za konjske plahte. Oddajem torej, dokler bude dopuščala zaloga, velike debele, široke, neobrabbiljivo konjske plahte po skrajno nizkih cenah:
Konjske plahte eden in pol metra dolge in široke komad glđ. 1.50
Konjske plahte eden in tričetrti metra dolge in široke komad glđ. 1.80
Konjske plahte rumenodlakaste " " 2.50
Konjske plahte rumenodlakaste, double " " 3.50
Gospaske plahte posebno fine " " 8.
Tigraste plahte posebno fine " " 12.—
Bourset svilene plahte " " 3.50
Proti gotovemu plačilu ali poštnem povzetju razpošilja tovarniška zaloga
S. Altmann,
Wien, L., Dominikanerbastei Nr. 23.
Exporteur.
15—14

Zaloga pohištva
Ignacij Kron
odlikovan na občni razstavi v Parizu l. 1889.
IZVANREDNA PRILIKA
nakupiti si pohištva prve vrste po najnovejših dunajskih vzorcih, v vsem obziru po jako znižanih cenah in proti jamstvu.
TRST — Via del Teatro številka 3 — TRST.
Katalogi dajajo se na zahtevanje brezplačno. Pošiljatev carine proste.

PROTI DIMU!
Izdelujem dimnike proti dimu, s katerimi jamčim za dober vspeh tudi pri najslabših dimnikih, za najnižjo ceno petnajst gold. Dimniki ti se postavljajo v rabo prikladno položaju.
Za administratorje in posostnike hiš izdelujem nove ključke po dvajset nč. — Poprave kjučavnic stanejo tudi 20 kr. — Katero-koli drugo delo po pogodbi.
Zasiop tovarn za poljedelske stroje in aparate za slično, kakor tudi za tehtnice in cementirane uteži.
Izdelujem naprave za uravnanje toplote po tovarnah za testo, po stanovanjih, tovarnah za konzerve, za sušilnice in druge različne potrebe industrije.
24—24
Ključavničarska delavnica
Josipa Zolia
Ulica Via Rossetti številka 6, — (uhod v ulici Chiozza.)

Fran Iv. Kwizda ustanovljen 1853
c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni oddajatelj.
Prvi in najstarejši zavod v Avstriji za veterinerne izdelke.
Odlikovan z 12 medaljami, 6 častnimi diplomami in priznanji.
KWIZDIN c. kr. priv. fluid proti kostobolu
voda za vmivanje konj.
Rabi se že 30 let z najboljšim vspehom po hlevih raznih dvorov po večjih hlevih civilnih gospodarstvih in vojaščine za okrepčanje pred hudimi naporih in zopetno okrepčanje po naporih; vsposoblja konja za posebna dela pri vežbanju konj (Training).
Steklenica stane 1 glđ. 40 nov.

Kwizde rudeči blister 1 lonček 2 gl.	Kwizde kresolin balzam 1 škatlj. gl. 1.10.
Kwizde tinktura iz hrastovih ježic 1 steklenica glđ. 1.50.	Kwizde mazilo proti mahavnicam 1 lonček glđ. 1.
Kwizde kopitno lepilo 1 svaik 80 kr.	Kwizde milo za sedlo 1 škatlj. glđ. 1.
Kwizde kopitni svetiilni prah 1 paket 70 kr.	Kwizde pralno milo za domače žival 1 glđ. 1.60. 80 kr. 40 kr.
Kwizde kopitni vasilim 1 puščica gl. 1.25.	Kwizde desinf. prašek zab. gl. 1.40. 2.40.

Pravo le z zgornjo znanstveno marko v vseh lekarnah, na debelo v vseh drogerijah.
Vsak dan razpošilja glavna zaloga
Kreisapotheke Korneuburg pri DUNAJU.

Znaten postransk zaslužek,
koji se vedno večja in več let traja, dobo pripravne in zauseljive osebe, katerih preanje življenje pa mora biti neomadjevano in ki so v vedni dotiki z občinstvom. Dosluzeni žandarji in podčastniki imajo prednost. Povprašuje se pod „G. S.1891.“ Graz, postlagerad. 11—25

Resno svarilo
do vseh, ki nimajo še police
bedi si glede pridobitve posejila, ali pa kot vililo svojei družini (polica je namreč iste vrednosti kot gotov denar), posebno ugodna za zadolžene hišne posestnike in posestnike zemljišč, ker ob priliki nenadejane smrti znostah po izpla anju zavarovane glavne zadobe posedstvo neobremenjeno; imenitna za novoporočence, ker je moči brezpogojno zavarovati zakonska in otroke; slednjič uporabljiva za kavejto ali depot in pri trgovskih drugih v mejsebojno osiguranje.
Polica za zavarovanje na življenje je za vse slučaje najgotovejša, najvarnejša in najboljša nalozitev kapitala in in jej je dati prednost pred vsemi hranilnicami. 22—25
Kako in s katerim načinom je najbolje dobiti to polico, pove ustmeno ali pismeno, povsem diskretno in brezplačno.
Asscuranz
Ober Inspektor „Klein“
Wien, II Ob. Donaustasse 59; 3—5 ure.
Brezplačna pojasnila v vseh hipotekarnih in zaedah osobnega kredita.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.
Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v
New York & Philadelfijo
koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 8—42
„Red Star Linie“
na Dunaju, IV Weyringergasse 17,
ali pri
Josip-u Strasser-u
Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen in Innsbruck.
Vsprejme se
več potovalnih in stalnih zastopnikov za posredovanja zavarovanij proti telesnim nezgodam. Ponudbe naj se izvolé pošiljati pod šifro „Nezgoda“. upravništvu tega lista. 5—7

„Posebnosti“
pariške svetovne razstave in dunajske poljedolske razstave.
„Čudež novega veka
je elektromehonični užigalec iz srebrnikolna, krasno emailiran, ki se užgo po mehaničnem pritisku pri najhujšem viharju in pri vsakem vremenu in nikdar ne odpove. Ta neobhodno potrebn predmet stane samo: komad glđ. a. v. 1.50.
„Neizogibno potrebno za vsacega“
je američansko univerzalno orodje; to obstoji: iz jednih klešč, 1 kladiva 1 noža, 1 potezalca vijakov, 1 potezalca zamaškov, 1 stiskalca zamaškov in rezalca stekla; vse to prav masivno in trpežno; to univerzalno orodje more se kaj prikladno v žepu nositi in stane samo: komad 1 glđ.
„Vse novosti presozna“
novo iznajdeni aparat na par za kuhanje, s katerim se more v najkrajšem času s parom pripraviti pečenko, ribe, juho, krompir, zeljavo itd. itd. Ta aparat z loncem vred stane samo:
Za 2 litra prostora a. v. glđ. 3.50
Za 3 litre prostora a. v. glđ. 4.—
Za 5 litrov prostora a. v. glđ. 5.—
„Ni je še bilo“
Buhonia-„osle“ za brušenje nožev in kôd, s katero se more v jedni sekundi izvrstno nabrusiti najbolj topi nož ali koso, je torej neizogibno potrebna za vsacega rokodelca, tovarne itd. s kratka za vsacega in stane samo: komad a. v. 1 glđ.
„Najpotrebniši za vsako gospodinjlo“
je univerzalni kuhinjski aparat, s katerim je moči v 2 minutah prirediti maslo, ametano, sneg, chateau itd. — in v jedni minuti prirediti gosto ali redko: krompir, rapo, radič, h en, čebulo, kumare vsakovrstno sadje itd. itd. — Ta aparat, katerega ni smeti pogrešati v nijedni kuhinji, stane komad a. v. 1 glđ.
„Jako zabaven in poučljiv“
je novoiznajdeni žepni mikroskop, 4000krat povečano vidi se vsako stvar, torej nepogrešljiv za mlade in stare in posebno koristen za gospodinjstva v preiskovanju jedil in pijač — Pridejana mu je tudi lupa, katere kratkovidnim pri čitanju izborna služi: komad a. v. 1 glđ. —
„Vsaki iznajdbi kos je“
novost mašine za kuhanje se špiritom, katera pripravi v tresh minutah pečenko, krompir, prikuho, č-j, kavo, s kratka: vse; opremljena je jako elegantno, ima shrambo za špirit itd. in je nepogrešljiva za vsacega; ta praktična iznajdba stane samo: komad a. v. glđ. 5.—
„Koliko je ura“
pove regulirana ura-budnica v krasnem oklepu iz nikelna, s kazalcem sekund in z budilnikom na zvonce, k. čudovito zveni. Ta ura teče in budi točno in stane samo: komad a. v. glđ. 3.50.
Vse te koristne stvari dobé se samo proti gotovemu plačilu ali poštnem povzetju pri
D. KLEKNERJ-U
WIEN 13—15
I., Schönlaterngasse Nr. 13.